

Sygnatura akt I 1Ca 203/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 12-06-2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

po rozpoznaniu w dniu 08-06-2018 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej K. i E. Ł. działających przez rodzinę zastępczą- A. W.

przeciwko Ł. Ł. (1)

o alimenty

na skutek apelacji małoletniej K. i E. Ł. działających przez rodzinę zastępczą- A. W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 22 marca 2018 r sygn. akt III RC 147/17

I. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 w ten sposób, że podwyższa należne od pozwanego

Ł. Ł. (1) alimenty na rzecz małoletnich powódek:

- K. Ł. (1) do kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie zamiast do kwoty po 650 zł,

- E. Ł. do kwoty po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie zamiast do kwoty po 550 zł miesięcznie, a to w miejsce alimentów zasądzonych od pozwanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie IC 50/10.

II. Oddala apelację w pozostałej części.

III. Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami procesu w instancji apelacyjnej.

IV. Przyznaje od Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Koninie na rzecz adw. R. K.

kwotę 738 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódkom w instancji apelacyjnej.

Aleksandra Boleczyk Jolanta Tembłowska Iwona Przyłębska-Grzybowska

Sygnatura akt I 1 Ca 203 /18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 marca 2018r. Sąd Rejonowy w Koninie zasądził alimenty od pozwanego Ł. Ł. (1) na rzecz małoletnich powódek: K. Ł. (1) w kwocie po 650 zł miesięcznie i E. Ł. w kwocie po 550 zł miesięcznie - w obu wypadkach do 10-go dnia każdego miesiąca, płatne do rąk A. W., począwszy od dnia 13 grudnia 2017 roku, wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w terminie płatności, oddalił powództwo w pozostałym zakresie, orzekł o kosztach i rygorze natychmiastowej wykonalności.

U podstaw rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego legły następujące

ustalenia faktyczne i rozważania prawne

Wyrokiem z dnia 30.06.2010 r. sygn. akt I C 50/10 Sąd Okręgowy w Koninie rozwiązał poprzez rozwód małżeństwo Ł. Ł. (1) i K. Ł. (2) bez orzekania o winie. Z małżeństwa ww. pochodzą dwie córki K. Ł. (1) ur. (...) i E. Ł. ur. (...) Ww. orzeczeniem Sąd Okręgowy w Koninie ograniczył Ł. Ł. (1) i K. Ł. (2) władzę rodzicielską nad małoletnimi córkami poddając wykonywanie władze stałemu nadzorowi kuratora. Wykonywanie władzy rodzicielskiej zostało powierzone matce dzieci – K. Ł. (2). Wobec dalszej niewydolności wychowawczej uczestników Sąd Rejonowy w Koninie postanowieniem z dnia 15.05.2012 r. sygn. akt III Nsm 503/11 zmienił orzeczenie Sądu Okręgowego w Koninie dot. ograniczenia władzy rodzicielskiej K. Ł. (2) i Ł. Ł. (1) w ten sposób, że ograniczył ww. władzę rodzicielską nad małoletnimi córkami poprzez umieszczenie małoletnich w rodzinie zastępczej u A. W. /siostry matki małoletnich/.

Małoletnie powódki K. i E. do chwili obecnej przebywają w rodzinie zastępczej u ciotki. Przed Sądem Rejonowym w Koninie toczyła się sprawa z wniosku K. Ł. (2) i Ł. Ł. (2) w przedmiocie przywrócenia K. Ł. (2) i Ł. Ł. (1) władzy rodzicielskiej nad małoletnimi powódkami /sygn. akt III Nsm 497/17/, która wobec cofnięcia wniosku przez wnioskodawców została umorzona.

Małoletnie powódki prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z ciotką – A. W. i babcią. Według twierdzenia A. W. miesięczne utrzymanie mał. K. kosztuje około 2400 zł, zaś miesięczne utrzymanie mał. E. kosztuje 2000 zł. Źródłem utrzymania małoletnich powódek są środki wypłacane z (...) w K. z tytułu rodziny zastępczej /po 1000 zł na powódkę/ oraz 500 plus na każdą. Ponadto pozwany Ł. Ł. (1) płaci na rzecz córek po 400 zł tytułem zasądzonych alimentów, niemniej czyni to nieregularnie. Matka małoletnich powódek nie realizuje obowiązku alimentacyjnego wobec córek. Według twierdzenia matki zastępczej oprócz standardowych kosztów utrzymania w postaci opłat za: energię /100 zł tygodniowo/, wodę /300 zł miesięcznie/, wywóz nieczystości /12 zł miesięcznie za osobę/, podatek od nieruchomości /198 zł na kwartał/, opał /1, 5 tony na miesiąc/, gaz /42 zł na dwa miesiące/, internet /100 zł miesięcznie/, telefony mał. powódek /80 zł miesięcznie/ ponosi koszty wyprawki szkolnej /do tej pory albowiem obecnie książki są darmowe/, ubezpieczenia /30 złx2/, wszelkich składek szkolnych /100 złx2/, obiadów szkolnych /60 zł miesięcznie każda dziewczynka/, wycieczek szkolnych, zajęć tanecznych, korepetycji z języka angielskiego i niemieckiego, utrzymania zwierząt /każda z powódek ma swojego psa/ i prezentów okazjonalnych. Ponadto oczywistym jest, że koszty utrzymania dzieci generuje zakup żywności /1000-1300 zł/, odzieży /po 200 zł na każdą/, obuwia, środków czystości i higieny, witam /50 złx2 miesięcznie/, opieki medycznej /stomatolog/. Małoletnia K. chodzi obecnie do siódmej klasy szkoły podstawowej i jest wzorową uczennicą, korzysta z zajęć z języka angielskiego /jedna godz. tygodniowo, co kosztuje 45 zł/. Małoletnia E. rozpoczęła naukę w trzeciej klasie szkoły podstawowej, również jest bardzo dobrą uczennicą poza dodatkowymi godzinami z języka obcego nie wymaga korepetycji, uczęszcza na dodatkowe zajęcia plastyczne, które kosztują 35 zł tygodniowo. Do pewnego czasu małoletnie uczęszczały na dodatkowe zajęcia taneczne, obecnie czekają na ich wznowienie. Małoletnie raczej nie chorują, ale są odpowiednio suplementowane poprzez witamy, tran /zakup witam kosztuje około 50 zł miesięcznie na każdą dziewczynkę/. Małoletnie powódki wraz z ciotką i babcią zajmują ponad 200 metrowy dom przy ul. (...) w Starym K., ogrzewany ekogroszkiem, którego na jeden miesiąc sezonu grzewczego potrzeba około 1,5 tony . W 2017 r. małoletnie nie były na wakacjach, choć rok wcześniej małoletnia K. uczestniczyła w obozie konnym, który kosztował 1500 zł , zaś ferie zimowe spędziła w górach na nartach , co kosztowało 1200 zł. Małoletnia E. z uwagi na wiek nie uczestniczy jeszcze w tego rodzaju wyjazdach. Matka zastępcza małoletnich powódek pracuje jako technik farmacji w aptece w T., zaś babcia przebywa na zasiłku z (...) w kwocie 600 zł i oczekuje na przyznanie wcześniej emerytury.

Pozwany Ł. Ł. (1) posiada obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich powódek, który realizuje w kwocie 800 zł miesięcznie, choć nieregularnie. Pomimo orzeczonego rozwodu rodzice małoletnich pozostają w związku nieformalnym, mieszkają razem w niedawno zakupionym przez pozwanego mieszkaniu i prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany pracuje w firmie (...) w P., w charakterze zawodowego kierowcy i zarabia około 3000-3200 zł netto miesięcznie z tym, że nieoficjalnie, albowiem według przedłożonego zaświadczenia i zeznania rocznego pozwany zarabia 1548,71 zł netto miesięcznie. Pozwany realizuje taki system pracy, który pozwala mu na

co tygodniowy zjazd do domu. Pozwany zakupił mieszkanie przy pomocy finansowej rodziców i dziadków ponadto zaciągnął kredyt w wysokości 50 tys. zł /miesięczna rata stanowi 1270 zł/. Oprócz kredytu ze stałych miesięcznych kosztów utrzymania pozwany ponosi koszty czynszu w wysokości 668 zł plus energia. W okresie, kiedy pozwany wynajmował mieszkanie płacił 1000 zł miesięcznie. K. Ł. (2) natomiast podejmuje się prac dorywczych, z których osiąga około 1300 zł miesięcznie. Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz na podstawie zeznań A. W. , świadka K. Ł. (2) i pozwanego Ł. Ł. (1), a także na podstawie akt spraw III R Co 49/16, I. N. 503/11, I. N. 497/17 i I C 50/10.

Przedłożone przez strony dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu I instancji co do ich wiarygodności , niemniej jednak , jak ocenił to Sąd Rejonowy , nader szczerze zeznania pozwanego w kwestii jego faktycznych dochodów pozbawiły waloru wiarygodności dokumentu, z którego wynika jakoby pozwany zarabiał 1548, 71 zł netto miesięcznie. Sąd I instancji dał wiarę pozwanemu, co do jego faktycznej sytuacji zawodowej i finansowej , albowiem o pełnej szczerości jego zeznań świadczy zdaniem Sądu Rejonowego mocno emocjonalny sposób składania zeznań. Sąd I instancji dał wiarę pozwanemu, co do faktycznie osiągniętych przez niego dochodów tym bardziej, że doświadczenie życiowej wskazuje na to, iż bardzo często u prywatnych pracodawców stosuje się niezgodne z prawem praktyki, według których na umowie o pracę widnieje inne i zarazem niższe wynagrodzenie niż to, które pracownik otrzymuje „do ręki”. Racjonalny wydawał się również argument pozwanego, iż z uwagi na to, że spędza w domu każdy weekend nie zarobi tyle, co kierowca zjeżdżający do domu, co miesiąc, czy co dwa miesiące. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka K. Ł. (2), z których wynika, że co prawda nie łoży ona na utrzymanie córek zasądzonych alimentów, ale w zamian za to co tydzień kupuje córkom to czego potrzebują nadto, małoletnie powódki każdy weekend spędzają u rodziców, w tym czasie pozostając na ich wyłącznym utrzymaniu. zaś Zeznania matki zastępczej Sąd Rejonowy również dał w większej mierze wiarę , niemniej jednak , jak ocenił Sąd Rejonowy , zdezaktualizowały one niektóre z wydatków rzekomo ponoszonych na rzecz małoletnich powódek. Powódki nie kontynuują nauki tańca, w 2017 r. nie były na zorganizowanych wakacjach przynajmniej przez matkę zastępczą ponadto obecnie A. W. nie ponosi kosztów zakupu książek dla powódek, gdyż małoletnie otrzymują je w ramach darmowych wyprawek. A. W. zeznała także, że od pewnego czasu zaprzestała dawania powódkom kieszonkowego z uwagi na to, że rzekomo matka dziewczynek pożyczala od nich pieniądze, bez względu jednak na przyczynę matka zastępcza przyznała, że małoletnie powódki nie otrzymują od pewnego czasu kieszonkowego.

Sąd Rejonowy zauważył , że w myśl treści art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Ponadto podkreślił ,iż zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 k.r.o.).

Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie to tezy VII wyżej wskazanej uchwały). W sprawach alimentacyjnych zasada ciężaru dowodu doznaje pewnych ograniczeń, które wyrażają się w możliwości orzekania przez sąd w oparciu o zasady doświadczenia życiowego (zob. orz. SN z dnia 29 listopada 1949 roku, Wa. C. 167/49, NP 1951 r., nr 2, s. 52). Zbędne jest zatem korzystanie z opinii specjalistycznej na okoliczność wysokości kosztów utrzymania i zaspokojenia potrzeb dziecka. Istotą postępowania o alimenty jest rozpoznanie sprawy w zgodzie z dobrem dziecka, któremu należą się środki utrzymania i wychowania od obojga rodziców. Chodzi także o zrównoważenie ich roli w zapewnieniu tych środków, tak by nie obciążać nadmiernie jednego z nich i to jeszcze tego, który realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

Jak zauważył Sąd Rejonowy powszechne jest stanowisko judykatury o obowiązku rodziców dzielenia się z dziećmi najdrobniejszymi oszczędnościami, a nawet wyzbywania się posiadanych składników majątku w celu zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego (zob. wyrok SN z dnia 6 stycznia 2000 r., CKN 1077/99, Lex nr 51637, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1998 r., I CKN 284/98, Lex nr 1223692). W świetle orzecznictwa, zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeżeli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności, zarobki i dochody byłyby większe (orz. SN z dnia 16-05-1975 r., III CRN 48/75).

W świetle powyższych rozważań prawnych, wobec ustalonego w sprawie stanu faktycznego Sąd Rejonowy uznał, że faktycznie potrzeby małoletnich powódek wzrosły, niemniej jednak nie w takim zakresie jak próbowała wykazać to A. W. stanowiąca rodzinę zastępczą dla małoletnich. Wzrost potrzeb wydaje się uzasadniony choćby z uwagi na wiek powódek i upływ czasu od ostatniego ustalenia wysokości alimentów w 2010 r. Obecnie obie powódki są w wieku szkolnym, mają swoje własne pasje i zainteresowania, które również generują koszty /własne zwierzęta, zajęcia plastyczne, dodatkowe lekcje z języka obcego/. Powszechnie wiadomym jest, że zakup odzieży, czy obuwi odbywa się częściej, albowiem dziewczynki są w wieku rozwojowym nadto zakup samego wyżywienia generuje sporą część wydatków. Co prawda rodzina zastępcza otrzymuje nie tylko zasiłek wychowawczy w kwocie 500 zł miesięcznie, ale także specjalne świadczenie z tytułu rodziny zastępczej /w sumie 2000 zł/ niemniej jednak fakt otrzymywania tychże świadczeń nie zwalnia w żadnej mierze rodzica biologicznego od obowiązku alimentacyjnego tak samo również jak okoliczność, że dziecko przebywa w rodzinie zastępczej. W okolicznościach niniejszej sprawy, jak uznał Sąd Rejonowy, nie ma również żadnego znaczenia to w jakiej wysokości dochody osiąga matka zastępcza, albowiem obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich powódek spoczywa na ich rodzicach biologicznych, a nie na matce zastępczej. W świetle poczynionej oceny zeznań A. W. Sąd I instancji uznał, że faktyczne miesięczne koszty utrzymania małoletnich powódek należało pomniejszyć o wydatki na lekcje tańca, podręczniki szkolne, kieszonkowe, wyjazdy wakacyjne, które w ostatnim czasie nie miały miejsca, a zatem nie sposób zaliczyć ich to stałych kosztów utrzymania. Ponadto jak wynika z zeznań pozwanego, wyjazdy wakacyjne organizowane przez rodziców biologicznych były również przez nich finansowane. Z kolei wobec ustalonej w sprawie sytuacji dochodowej pozwanego Sąd Rejonowy uznał, że jego dochody oscylujące na poziomie 3000-3200 zł miesięcznie pozwalają na stwierdzenie, że jest on w stanie obecnie płacić na rzecz powódek wyższe alimenty. Tym bardziej, że o dość dobrej sytuacji ekonomicznej pozwanego świadczy choćby fakt, że zakupił /co prawda przy pomocy osób trzecich/ mieszkanie, nadto otrzymał pożyczkę na ten cel, a zatem wykazał się zdolnością finansową. Nie można również w całej sytuacji pominąć okoliczności, że małoletnie powódki spędzają weekendy u rodziców, którzy w tym czasie ponoszą całkowite koszty ich utrzymania.

Z wyżej wskazanych względów Sąd rejonowy orzekł jak w pkt 1 wyroku, jednocześnie ponad zasądzone kwoty Sąd powództwo oddalił uznając je za zbyt wygórowane w świetle ustalonych okoliczności faktycznych.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

W myśl art. 102 kpc odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu, a także kosztami sądowymi (art. 113 ust. 4 uksc), Sąd I instancji przyznał na rzecz pełnomocnika ustanowionego z urzędu od Skarbu Państwa kwotę 4.428,00 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. O kosztach tych orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze. Na kwotę tą składa się również wynagrodzenie pełnomocnika za reprezentację w dwóch postępowaniach zażaleniowych. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika została określona w § 10 ust. 4 w zw. z § 8 pkt 5 i § 16 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu /Dz.U.2016.1714/.

Apelację od powyższego wyroku wywiodły powódki zaskarżając go w części tj. co do pkt. 2 wyroku i zarzucając :

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na stwierdzeniu, że możliwości finansowe pozwanego i usprawiedliwione potrzeby małoletnich uzasadniają orzeczenie alimentów w zasądzonych kwotach, podczas, gdy prawidłowe ustalenia i

rozważania w tym zakresie prowadzą do stwierdzenia, że obowiązek alimentacyjny powinny być ustalony na poziomie 12000 zł co do powódki K. Ł. (1) i na kwotę 800 zł wobec powódki E. Ł. – w skali miesiąca.

W oparciu o powyższy zarzut powódki wniosły o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez podniesienie świadczeń na ich rzecz do wyżej wskazanych kwot oraz zasądzenie na rzecz ich pełnomocnika kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej im z urzędu.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie, na rozprawie apelacyjnej jego pełnomocnik oświadczył, że nie wnosi o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja wywiedziona przez powódki okazała się być częściowo uzasadniona.

Na wstępie należy wskazać, iż podniesiona przez apelujące w treści środka odwoławczego teza, iż nin. sprawa jest pierwszą sprawą alimenty, nie polega na prawdzie, a Sąd Rejonowy słusznie odniósł się w treści uzasadnienia do brzmienia art. 138 krio., aczkolwiek nie poczynił w nim ustaleń odnoszących się do sytuacji i możliwości zarobkowych pozwanego w dacie ustalenia alimentów na kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z powódek, orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 30 czerwca 2010r. w sprawie I C 50/10, jak i usprawiedliwionych potrzeb małoletnich w tej dacie.

Tymczasem istotnie nie budzi wątpliwości fakt, iż zarówno po stronie powodowej jak i po stronie zobowiązanego nastąpiły zmiany uzasadniające korektę obowiązku alimentacyjnego.

Nie ulega kwestii, że od czasu ustalenia alimentów na kwoty po 400 zł miesięcznie (ponad 7 lat temu) potrzeby małoletnich zdecydowanie wzrosły, podobnie, jak możliwości zarobkowe pozwanego.

W dacie ustalenia alimentów w postępowaniu o rozwód małoletnia K. miała zaledwie 6 lat, a E. była dzieckiem niespełna 2 letnim. K. uczęszczała do przedszkola, a obecnie jest uczennicą VII klasy, małoletnia E. chodzi do klasy III szkoły podstawowej. Jest zatem oczywistym, że w związku z psychofizycznym dorastaniem dzieci pojawiły się potrzeby nowe, wcześniej nieistniejące, które wymagają zaangażowania określonych środków finansowych, wyższych niż w roku 2010.

Powódki korzystają z lekcji języka angielskiego, wymagają właściwego żywienia, odzieży, pomocy naukowych, książek, co nie ogranicza się tylko do darmowych podręczników szkolnych, wyprawki, pomocy naukowych, właściwego spędzenia czasu i rozrywek, rozwijania swoich umiejętności choćby poprzez udział w zajęciach plastycznych czy tanecznych, pójścia do kina. Możliwości majątkowe pozwanego również uległy znacznemu wzrostowi, skoro w sprawie o rozwód deklarował zarobki na poziomie najniższego wynagrodzenia, a obecnie osiąga dochód w kwocie ponad 3000 zł netto, co zresztą opiera się również na jego deklaracji, a nie na dokumencie, wiarygodność którego zakwestionował sam pozwany.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie pozwany zakupił, przy wsparciu finansowym rodziny, mieszkanie zaciągając na ten cel kredyt, którego rata stanowi kwotę ponad 1200 zł miesięcznie. Zdolność kredytowa pozwanego została zatem pozytywnie zweryfikowana, a kredyt spłacony ma zostać w ciągu zaledwie 4 lat, zgodnie z wolą pozwanego, co siłą rzeczy angażuje co miesięcznie większe środki, niż w przypadku dłuższego terminu spłaty. Niewątpliwie pozytywnie należy ocenić decyzję o zakupie mieszkania, w którym pozwany i swoją matkę mogą odwiedzać córki, spędzać z nim czas, nocować, nie można jednak z tej przyczyny czynić użytku w celu zminimalizowania należnych powódkom alimentów. U podstaw ich obniżenia, choćby w stosunku do wydanego postanowienia w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia z dnia 13 grudnia 2017r., nie mogą również leżeć wyartykułowane przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przyczyny, a mianowicie, że powódki zaprzestały udziału w zajęciach tanecznych i nie korzystają z wakacyjnego wypoczynku, co wcześniej było ich udziałem. Dowodzi to bowiem nie tego, że zmniejszyły się ich usprawiedliwione potrzeby, a tym samym koszty

utrzymania , ale niemożności ich zaspokojenia z uwagi na brak środków . Rozumując inaczej ryzykujemy dojście do przekonania, że generalnie ograniczyć można również potrzeby żywieniowe ,odzieżowe , czytelnicze i wykluczyć je w takiej skali jak dotychczasowa z katalogu usprawiedliwionych potrzeb .

W ocenie Sądu Okręgowego brak było zatem podstaw do zmniejszenia należnych powódkom świadczeń , które za uzasadnione uznał Sąd Okręgowy dokonując zmiany postanowienia z dnia 20 września 2017r. i to począwszy od dnia 13 grudnia 2017 r. , skoro od tej daty nie zaistniały okoliczności mogące mieć wpływ na inny wymiar alimentów. Powódki są ponadto jedynymi dziećmi pozwanego, nie ma on poza nimi nikogo na utrzymaniu .

Jednocześnie dalej idące żądanie apelacji uznać należy za nieuzasadnione .

Mając na uwadze możliwości zarobkowe pozwanego , fakt , iż niekwestionowaną wartością jest zarówno dla niego jak i dla dzieci co tygodniowy kontakt z córkami , co wpływa na świadczenie przez niego pracy w okresie od poniedziałku do piątku i przekłada się na osiągnięty dochód , a także okoliczność , że w weekendy ponosi koszty utrzymania córek , Sąd odwoławczy uznał , iż alimenty w wyższej wysokości niż zasądzone , stałyby w opozycji do treści przepisu art. 135§1 kro.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zauważa , że mieszkająca z pozwanym , w jego mieszkaniu matka małoletnich , która osiąga , jak podała , dochody z prac dorywczych , winna partycypować w kosztach utrzymania mieszkania , które z pozwanym zajmuje i z którego tym samym korzysta.

Apelacja nie dostarcza argumentów , poza polemicznymi ,które wskazywałyby na wyższy poziom zarobków pozwanego ,niż przyjęty przez Sąd Rejonowy, ani nie dowodzi takiej skali usprawiedliwionych potrzeb małoletnich , o jakich traktuje .

Powyższe rozważania doprowadziły do zmiany zaskarżonego wyroku po myśli art. 386§1 kpc. w kierunku wskazanym w wyroku tj. do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniej K. i do kwoty po 650 zł miesięcznie na rzecz małoletniej E. i do oddalenia apelacji w pozostałej części (art. 385 kpc.) , a to w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem z dnia 30 czerwca 2010r. w sprawie I C 50/10 Sądu Okręgowego w Koninie .

O kosztach należnych pełnomocnikowi z urzędu reprezentującego powódki w postępowaniu apelacyjnym orzeczono na podstawie § 8 pkt 4 w zw. z § 16 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 1714) .

Sąd odwoławczy na podstawie art. 102 kpc. odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu w instancji apelacyjnej zważywszy na jego zobowiązania alimentacyjne i wydatki związane z utrzymaniem w konfrontacji z wysokością osiąganego wynagrodzenia .

Aleksandra Bolczyk Jolanta Temblowska Iwona Przyłębska Grzybowska